

Opičí divadelní společnost Suo Sarumawaši

Tradice sarumawaši (v překladu doslova „tancující opice“) se v Japonsku vyvíjela přes tisíc let. Dávne japonské kroniky ji označují za jednu z podob náboženského rituálu, jehož cílem bylo ochránit koně válečníků. Později se z rituálu vyvinula populární forma slavnostní zábavy a vidět ji můžete po celém Japonsku od chrámů až po císařské dvory. Dnes se sarumawaši společně s divadlem *nó* a *kobuki* řadí mezi nejstarší a nejtradičnější formy japonského hereckého umění. Zahnuje akrobatické kousky a komediální prvky, které publiku předvádějí velmi dobře vycvičení makuči.

Byl je sarumawaši v současnosti velmi populární, v sedmdesátých letech minulého století tradice opičích tanců téměř zanikla. Její pozici slavné pouliční zábavy ohrožoval rozmach automobilového průmyslu na přeplněných ulicích japonských velkoměst. Ze strachu před ústupem tohoto starobylého umění se v roce 1977 zformovala skupina lidí z celé země a zasadila se o jeho obrození. Ve městě, jež dnes nese jméno Hikari (dříve Suo) a nachází se v západní prefektuře Jamaguči, založili společnost nazvanou Suo Sarumawaši. Přes pár počátečních nezdarů se nakonec podařilo tradici oživit. Dnes funguje ve spolupráci s Murasaki Corporation ve dvou divadlech se šesti sty místy – jedno sídlí v prefektuře Kumamoto, druhé v prefektuře Jamanaši poblíž úpatí hory Fudži. Divadelní společnost také často pořádá turné

po Japonsku. Důvodem stále oblíbenosti opičích tanců je kouzlo a hbitost japonských makaků. Sarumawaši předvádí přirozenou fyzickou obratnost japonských opiček tím, že je nechává tančit, dělat akrobatické kousky a komické skeče. Na jevišti jsou ovšem kromě opic také jejich cvičitelé, a pouto mezi člověkem a primátem je tak ještě více posíleno.

Hiroši Watanabe
(1951) Narodil se v japonském Sapporu. V roce 1975 úspěšně dokončil studia na univerzitě Nihon v oboru fotografie a poté se odstěhoval do Los Angeles, kde žije dosud. Pracoval v reklamní agentuře jako producent televizních reklam a založil i vlastní produkční firmu. V roce 1995 zmovetožil svou věšou pro fotografii a cestování. Za své dílo získal mnoho ocenění a je zastoupeno ve stálých sbírkách několika muzeí a galerií v USA. Oříščená ukázka je ze série Suo Sarumawaši (2008).

